

[Udenrigsministeren.]

hvilken måned det var, oppositionen pegede på. Det forslag, oppositionen fremsatte her i juli måned, var ikke realistisk.

Det er nævnt af det ærede medlem hr. Bøgholm, at det ville have været en stor chance for København, om den var blevet valgt til hovedstad for de syv. Heri er jeg enig. Fra regeringens side undervurderede vi ikke betydningen af denne mulighed. Derfor gjorde vi os også i rette tid, allerede længe før det franske afslag på forslaget om, at Paris skulle være hovedstad for de syv, alle anstrengelser for at få de syvs hovedsæde flyttet til København. Men trods vore argumenter foretrak man Genève, og man gjorde det af 2 grunde; den ene grund var, at alle syv lande i forvejen har faste udsendte missioner i Genève, som kan danne kernen i det regelmæssige arbejde, der skal gøres i forbindelse med de syvs sekretariat; den anden grund var, at man dér i forvejen har hovedsædet for GATT, den meget vigtige internationale organisation for handel og told, og det er klart, at de syvs videre skæbne bl. a. vil afhænge af vort samarbejde med GATT. Man fandt det altså rimeligt, når Paris nu ikke kunne blive hovedsædet, at vælge Genève.

Med disse bemærkninger takker jeg de ærede ordførere og udvalget for velvillig behandling af dette forslag til folketingsbeslutning.

A. C. Normann: Inden jeg gør et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, hvis udtalelser kalder mig herop, vil jeg gerne sige et par ord til det ærede medlem hr. Anders Andersen. Det ærede medlem beskæftigede sig med, hvad der var sagt i udvalget vedrørende landbrugets ejendomsskatter. Når det ærede medlem i den forbindelse taler om min sympati for det forslag herom, venstre og det konservative folkeparti vil fremsætte, og siger, jeg skal få lejlighed til at bevise, at jeg har den sympati, vil jeg dog sige, at jeg vil reservere min sympati, indtil jeg har set, hvad det er for et forslag, de ærede medlemmer agter at fremsætte.

Inden denne debat slutter, vil jeg gerne sige et par ord i anledning af, at det igennem de sidste 2-3 års debatter om denne sag har lydt næsten som et ekko fra visse kredse

inden for landbruget, at landbruget mener sådan og sådan, landbruget er tilhænger af de seks, landbruget er modstander af de syv, landbruget er betænkelig ved og ser med stor alvor på o. s. v. — sådan som også det ærede medlem hr. Anders Andersen nu udtrykte det. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at lige så lidt som det ærede medlem hr. Anders Andersen ved denne afsluttende debat kan tale på landbrugets vegne, lige så lidt har dansk landbrug nogen sinde taget den stilling, man bestendig fra den side har villet give det udseende af at landbruget tog. Der mangler nemlig én ting, der mangler tilslutning fra De samvirkende Husmandsforeninger. Jeg indrømmer, at det ærede medlem er en fremtrædende mand inden for landbruget, men det ærede medlem er dog, så vidt jeg kender ham, ikke en mand, der lader ære og stolthed stige sig til hovedet. Det ærede medlem er jo formand for en prominent landsdelsorganisation, omfattende et særligt udsnit af landbrugere, men det ærede medlem kan aldeles ikke tale på landbrugets vegne.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen beskyldte mig for at have talt om uenigheden inden for venstre, hvad jeg slet ikke har; det er der andre der har gjort. Der var nu det lille særlige raffinement i denne diskussion, at det ærede medlem hr. Poul Møller så stærkt understregede enigheden mellem venstre og de konservative med hensyn til den økonomiske politik, således som der var givet udtryk for den gennem VK-programmet, og så ser vi altså, at det første, der sker, efter at dette program er proklameret, er, at med hensyn til de mest afgørende økonomiske beslutninger, vi har stået over for i denne vinter og mange andre vintre, er de to partier dundrende uenige. Jeg skulle ikke have givet anledning til, at vi nu taler om disse ting, hvis ikke de ærede medlemmer selv havde gjort det, men når de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Poul Møller taler på den måde, de gjorde, om dette med enighed, kunne det måske foranledige, at nogen ude omkring i befolkningen virkelig gav sig til at ræsonnere over, hvad der ville være sket i Danmark, hvis de to partier havde haft regering sammen i øjeblikket.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen nærmest benægtede, synes jeg, at der var